

گهشتی ئه بهدی

وهسفی بههشت و چیرۆ دیداری خودا

﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ﴾

وهرگیرانی به دهستکارییه وه
ستافی مالپه پری وه لاهمه کان

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خودایەى بەهەشتى
کردوووەتە پاداشتى بڕواداران و مژدەى دیدارى
خۆى پى بەخشیون.

گەرەترین هاندەر بۆ مروڤ لەم دنیایەدا،
هەبوونی ئامانجىكى پیرۆزە. ئەم کتیبە هەولێكى
دڵسۆزانەى بۆ زیندووکردنەوى ئەو هیوا و
شەوقەى کە پێویستە لە دلى هەر یەكێماندا هەبێت
بۆ بەدەستیهێنانى رەزامەندى خودا.

ئەى ئەو کەسەى ماندووى دەستى پوژگارى؛
ئەى ئەو کەسەى دلت بەدەست خەمەکانى ژيانەوه
بریندارە و روحت تینووى ئارامییهكى ئەبەدییه!

ئایا کاتى ئەوه نەهاتووە بۆ ساتیک لە جەنجالی
ئەم کاتژمێرە کورتانەى تەمەن دابرییت و گەشتیک

بکهیت به رهو ئه و شوینهی که نه چاو بینویهتی، نه
گویی بیستویهتی و نه به خه یالی هیچ مروڤیکدا
گوزهری کردووه؟

به ههشت... ئه و نیشتمانیه که تیایدا "ماندوو بوون"
ده بیته ئه فسانه و "گریان" ده بیته وشهیه کی
فه رامۆشکراو. ئه و ئی ولاتی ئه و ڤووبارانیه که
به بی که نار ده ڤوون، ئه و کۆشکانیه که خشته کانی
له زیر و زیوه، و ئه و باخانهیه که میوه کانی خویان
نزم ده که نه وه بۆ دهستی باوه ڤرداران، به لام هه موو
ئه مانه له لایه ک و لوتکه ی چیژ و مه زنی له لایه کی
تر؛ ئه ویش کاتی که که په رده له سه ر چاوه کان
لاده چییت و گه وره ترین پاداشت به دهست دیت که
ئه ویش : **بینینی خوی په رومرد گاره.**

له و چركه ساته دا، مرۆف هه موو ئازاره كانی
 دونیا و هه موو سه ختییه كانی سه ر زهوی له بیر
 ده چیت هه. ته نها یه ك سه یر كردنی په روه ردگار،
 به سه بو ئه وهی رۆح بو هه تا هه تایه له ناو
 ده ریایه کی بی كۆتایی له به خته وه ری دا نو قم بی ت.

به راستی یه کیك له گه وه ره ترین و مه زنه ترین
 ئه و شتانه ی كه ئیمان و با وه ر زیاد ده كات و ده له كان
 شادمان ده كات، بریتییه له دروست كردنی شه وق و
 تامه زرۆیی بو به هه شت و قسه كردن له سه ر خو شی
 و نیعه ته كانی.

له ناو جه نجالییه كانی ئه م ژیا نه دا، كه پره له
 گو شار و خه م و پارایی؛ ئیمه له هه موو كاتیك زیاتر
 پیو یستمان به و شه وقه هه یه تا رۆحمان ئارام
 بكا ته وه.

هۆکاری وەرگیرانی ئەم کتێبه بوو زمانی
 کوردی، ههستکردن بوو به پێویستی خوێنهری
 کورد به سه‌رچاوهیه‌ک که به زمانیکی پاراو و
 کاریگهر و کورت و پوخت وه‌سفی جوانییه‌کانی
 به‌هه‌شت و ڕیگاکانی گه‌یشتن به‌و ماله‌ ئەبه‌دییه‌مان
 بوو بکات. . له‌ خودای میهره‌بان داواکارین ئێمه‌ و
 ئێوه‌ش له‌ به‌هه‌شته‌ نه‌براوه‌که‌یدا کۆبکاته‌وه‌ و ئەم
 کاره‌ بپێته‌ مایه‌ی سوود و بێدارکردنه‌وه‌ی
 دله‌کانمان."

۱. بههشتی دنیا: پيش بههشتی قیامت،

بههشتیک له م دنیایه دا هیه، ئه ویش شیرینی
باوهر و چیژی نزیکبوونه وهیه له خودای مه زن.

له فهرموده دا هاتوو: "ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ

بِهِنَّ حُلَاوَةَ الْإِيمَانِ" (رواه البخاري) ههرکه س سى

خه سه له تی تیدابیت، شیرینی ئیمان ده چیژیت، بویه
ئیمان تام و چیژیکی هیه که ته نه ئه و بروادارانه
ههستی پیده که ن که روویان له خودایه.

۲. مژده ی کو تایى: بروادار له کاتی سه ره مه رگ

و پيش ئه وه ی چاوی له دنیا دابخات، فریشته کانی
میهره بانی دینه لای و مژده ی بههشتی پر له نازو
نیعمه تی ده ده نی؛ وهک خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا

تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت)

واته: ئه و كه سانه ی كه ئه لێن په روهردگاری ئیمه ته نها
(الله) یه، پاشان ئیستیقامه یان هه یه و جیگیر و چه سپاو
و دامه زراون له سه ر یه کخواپه رستی، فریشته کانی
خوا ی گه و ره له کاتی گیانکیشان دئه به زنه سه ریان
و پێیان ئه لێن: ئیوه مه ترسین ترستان له سه ر نیه
له مه و دوا ئه مین ئه بن، وه خه فه تیش مه خۆن له وه ی
که له دونیا به جیتان هیشتوو له سه روهرت و
سامان، چونکه خوا ی گه و ره باشترتان پی
ئه به خشی، وه موژده بی لیتان به و به هه شته ی که
ئیوه به لیتان پی درابوو.

لەو ساتەدا هیچ شتێک لای برۆادار خۆشەویستر
نییه لە دیداری خودا، چونکە دەزانیت پەزامەندی و
کەرەمی خودای لەپێشە و مسۆگەرە.

۳. **لە قەبردا:** کەسی برۆادار لە ناو قەبرەکیدایا

شوینی خۆی لە بەهەشت دەبینیت، هێندە تامەزرۆ
دەبیت، داوا دەکات و دەلێت: "پەرۆردگارم! قیامەت
بەرپا بکە تا زووتر بگەمە مالهەمەم."

۴. **ئامانجی پیغمبەرە:** تامەزرۆکردن و

هاندان بۆ بەهەشت لە دەیان ئایەت و فەرموودەدا
دوو بارە بوو، ئەوە، ئەمەش یەکیکە لە ئامانجە
سەرەکییەکانی ناردنی پیغمبەرە؛ وەک خودای
گەرە دەفەر مووێت: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾

۵. مایێک که کهس وینای نه کردوو: به ههشت

ئهو شوینیه که خودای گهوره و میهره بان بو بهنده
 سالحهکانی ئامادهی کردوو؛ تییدا شتگهلیک هه
 که نه چاو بینویهتی، نه گوی بیستویهتی و نه به
 خه یالی هیچ مروفتیکدا گوزه ری کردوو.

۶. ده رگاکی به ههشت کراوه: به ههشت ئیستا

بوونی ههیه و ئامادهیه، ده رگاکی هه موو پوژانی
 دووشه ممه و پینجشه ممه ده کرینه وه، هه روه ها له
 مانگی رهمه زاندا هه موو ده رگاکی ده کرینه وه ،
 وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی " إِذَا جَاءَ
 رَمَضانُ فَتَحَتْ أَبْوابُ الْجَنَّةِ " (رواه البخاري)

۷. واتای بههشت: له زمانه وانیدا "جهننهت"

واتای ئه و باخه دیت که دارهکانی هینده چر و پرڤ
ناوه وهیان داپۆشیوه. بههشتیش به وه ناو نراوه،
چونکه ئه و هه موو نيعمه تهی تییدايه، له م دونيايه دا
له بهر چاومان شاراو هيه.

۸. مالی هه میشه یی: بههشت (دار الخلد)،

واته ئه و مال لهی که هیچ کات تییدا ده رکردن و
کو تایی هاتن بوونی نییه.

۹. جهننه تی نه عیم: مالی خوشییه کانه؛ تییدا

مروّف به هه موو جوړه خواردن، خواردنه وه و
پۆشاکیک که ئاره زووی بکات، کامه ران ده بیّت.

١٠. جه ننه تی مه ئوا: واته ئه و شوینه جوانه ی

که پیاوچاکان و سالحان بۆی ده چن و تیدا
نیشته جی ده بن، و خوشی و به خشیسی هه می شه یی
تیدا ده دۆزنه وه.

١١. باخه کانی عه دن: ئه و باخه هه می شه ییانه ی

که مروف هه رگیز تییاندا وه رس و بیزار نابیت،
به هۆی نو ییوونه وه ی به رده وامی چی ژه کانییه وه.

١٢. دار السلام: مالی ئاشتی و سه لامه تییه؛

نیشته جییوانی له هه موو ئازار، خه م، برسیتی،
نه خوشی و ته نانه ت له مردنیش سه لامه ت ده بن.

۱۳. پردی پاکبونه وه: دواى لیپرسینه وه و

په پینه وه له پردی "صراط"، برواداران له شوینیکا
به ناوی "القنطرة" ده وه ستینرین، تاوه کو دله کانیا
له هه موو رق و کینه و ناخوشیه که له دنیا دا
له نیوانیا ندا هه بو وه پاکبیتته وه، و به دلیکی سافه وه
بچنه به هه شت.

۱۴. یه کهم کاروان: یه کهم کومه له که ده چنه

به هه شته وه، روخساریان وهک مانگی شهوی
چوارده دهره وشیتته وه، و ژماره شیان هه فتا هه زار
که سه. رواه البخاري

۱۵. یه کهم میوان: یه کهم کهس که له ده رگای

به ههشت دهدات و بۆی ده کریتته وه و ده چیتته
ژووره وه، پیشه و امان محمده (ﷺ). رواه مسلم

۱۶. یه کهم ئوممهت: ئوممهتی پیغه مبهری خوا

محمد (ﷺ) یه کهمین ئوممهت ده بن که ده چنه ناو
ئه و به ههشتته وه. رواه البخاری

۱۷. ده رگاکی به ههشت: به ههشت ههشت

ده رگای ههیه، هه ندیک له و ده رگایانه :

ده رگای (په بیان) بۆ پوژوو ده وانان.

ده رگای (جیهاد) بۆ تیکۆشه ران.

ده رگای (نویژ) بۆ نویژ خوینه کان.

ده رگای (به خشین) بۆ خیرخوازان. (رواه البخاری)

١٨. بۆنی بهههشت: بۆنی بهههشت هینده

خۆش و بلاوه، بروادار له دووری چل سالهوه
ههستی پیدهکات. (رواه البخاري)

١٩. کۆری نازیزان: تهنها خهیاڵ بکه؛ کاتیك

دهچيته ژوورهوه و چاوت به پیغهمبهران، هاوهلان
و پیاوچاکان دهکهویت، ئهو ساته چ ههستیکی
خۆشت دهییت؟

٢٠. ناویشانی ماله کهت: رهنگه ئهمه پرسپاری

تۆ بیته ئهگهر چوومه بهههشتهوه، چۆن ماله کهی
خۆم بناسمهوه؟ پیغهمبهری خوا ﷺ دهفرموویت :
سویند بهو کهسهی گیانی موحهممه دی بهدهسته،
ههر یهکیکیان (له بهههشتدا) شارهزاتره به مال و

شوینی خۆی، وهک له وهی له دونیادا شارهزای
ماله کهی خۆی بووه. (رواه البخاری)

واتای ئه مه ئه وهیه: خودای میهره بان ئیلهام

دهداته بروادار و خۆی رینوینی دهکات بو
شوینه کهی له بهههشتدا، بی ئه وهی پیویستی به وه
بیت کهس رینگاکهی نیشان بدات.

۲۱. پانی و فراوانی: بهههشت یه کجار پان و

به رینه، خودای گه وره ئاماژهی به وه کردووه و
دهفه رمویت: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ

عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران]

واته: وه پیشبرکی و په له بکهن بو لیخو شبوونیک له
پهروه ردگارتانه وه، وه بو بههشتیک که پانتایه کهی

فراوانه به فراوانی ئاسمانهکان و زهوی که
گه ورهترین دروستکراون .

مروّقهکان هیچ شتی که له وه گه ورهتر شک نابهن که
هیندهی ئاسمانهکان و زهوی بیت، بویه ئهم
دهربینه بو نزیکردنه وهی وینای پانایی به هه شته
له میشکیاندا.

خودای گه وره باسی دریژییه که ی نه کردوه،
چونکه زۆربهی کات دریژی له پانایی زیاتره. یه کی که
له و به لگانهی نیشانهی فراوانیی و گه ورهیی
به هه شته، ئهم فهرموودهیه که پیغه مبهری خوا ﷺ
ده فهرمویت: نزمترین پلهی ئه هلی به هه شت، که سی که
که هیندهی ده ئه وهندهی دنیا مولک و مالی هه بیت.
(رواه مسلم).

ئه مهش ده ریده خات که به ههشت به شیوهیه که
فراوانه که میسکی مروّف ناتوانیت وینای بکات.

هه روه ها بو جه ختکردنه وه له فراوانیه که ی، له
فه رمووده یه کی تر دا ها تو وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ
ده فه رمویت : له به هه شتدا داریک هه یه، سوارچاک
سه د سال له ژیر سیبه ره کهیدا بروات، ناتوانیت
بیریت و کوتایی پی بهینیت. (رواه البخاری)

۲۲. پله و پایه کان: به ههشت سه د پله یه و

له نیوان هه ر پله یه ک بو پله یه کی تر سه د سال
مه و دایه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: " الجنة
مائة درجة ما بين كل درجتين مائة عام " رواه أحمد بسند صحيح.
خه لکی به ههشت سهیری پله به رزه کان ده که ن وه ک

چۆن ئیمه له دنیا شهوان سهیری ئهستیره
گهشهکانی ئاسمان دهکهین. رواه البخاري

بۆیه با لیڤه له دنیا پیشبرکی بکهین و ههولی
زیاتر بدهین له کاروکردهوی چاک بۆ ئهوهی له
بهههشتدا بگهین به پله بهرزهکان ، وه بهرزترین
پلهی بهههشتیش که ناوی (وهسیله) یه، تهنها تایبهته
به یهک کهس ئهویش پیشهوا و سهروهрман
موحهممده ﷺ

۲۳. کۆشک و تهلارهکان: لهوێ کۆشک و

تهلارهکانی خشتیکی له ئالتونه و خشتیکی له زیوه
و گیراوکهشی له میسکه و چهو و بهردهکهشی
گهوههر و مرواریه و خۆلهکهشی زهعهفرانه.

٢٤. جوانییی بالآ: برواداران له سه ر شیوهی

باوکه ئاده م ده چنه ژووره وه؛ بالآ به رن، بی موو،
چاوپهش و گهنج، که ته مه نیان له ٣٣ سالیدا جیگیر
ده بیئت. رواه البخاری

٢٥. خیمه مروارییه کان: له به هه شتدا چه ندین

خیمه هه ن، وه ک خودای گه وره ده فه رموویت: ﴿حُورٌ
مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ ﴿٧٢﴾ [الرحمن]

وه له فه رمووده شدا هاتووه: باوه پردار له
به هه شتدا خیمه یه کی بو هه یه له مرواری ناوبوش
دروستکراوه درێژیه که ی شه ست میله (له هه ر
سوچینکا هاوسه ری تیدایه) باوه پردار به سه ریاندا
ده گه پیت و که سیان یه کتر نابین واته: خیزانه کانی
یه کتر نابین. (رواه مسلم).

که واته هم پانایی و هم درێژییه که ی شهست
میله! ئای له و گه وره ییه، ته نها خه یالی بکه که
خیمه یه که به و قه باره یه و له یه که پارچه مرواری
دروست کرابیت! پاک و بیگهردی بو پهروهردگار!

۲۶. **داره زیڕینه کان:** هیچ داریک له بهههشتدا

نییه ئیلا قه ده که ی له ئالتونه. رواه الترمذی بسند صحیح.

۲۷. **داری طوبا:** له ناو بهههشتدا داریک ههیه

به ناوی (طوبی)، که سوارچاک له ژیر سیبه ره کهیدا
سهه سال ری بکات، ناتوانیت کوتایی پی بهینیت و
بیبریت. (رواه البخاری)

پاک و بیگهردی بو پهروهردگاری مهزن

٢٨. پۆشاک و زیڕ و زیو: پۆشاکیان له

حه ریره و به بازنه ی زیڕ و زیو خویان ده رازینه وه،

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (٣٣)

٢٩. دره وشانه وه ی بازنه کان: به هه شتییه کان

بازن (له زیڕ و زیو و مرواری) ده که نه ده ستیان؛

ئه گه ر پرسیار له باره ی جوانی ئه و بازانه بکه یت،

ئه وای پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموویت: ئه گه ر بازنی

ده ستی یه کیکیان ده ربکه ویت، ئه وای پروناکییه که ی،

تیشکی خۆر ده کوژینه وه (وایده شارینه وه)، هه ر

وه که چۆن خۆر پروناکیی ئه ستیره کان

ده شارینه وه. رواه أحمد بسند صحیح.

۳۰. شانه‌ی زیڤ: ته‌نانه‌ت شانه‌کانیشیان له

زیڤی دره‌وشاوه‌یه. رواه مسلم

۳۱. جهسته‌یه‌کی پاک: له به‌هه‌شتدا میز،

پیسایی و هیچ شتیکی ناخۆش له جهسته نایه‌ته‌ده‌ر؛
خواردنه‌کان به شیوه‌ی ئاره‌قه‌یه‌کی بۆنخۆش وه‌ک
میسک له جهسته ده‌رده‌چن. رواه مسلم

۳۲. مالی ئاره‌زووه‌کان: هه‌رچییه‌ک دلت

حه‌زی لی بکات، ته‌نها به خه‌یاڵکردنی، له‌به‌رده‌متدا
ئاماده‌یه ، خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی : ﴿وَفِيهَا مَا

نَشْتَهِيهِ الْاَنفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ﴾ (سورة الزخرف: ۷۱)

واته: وه ئه وهی نه فسیش ئاره زووی بکات پێیان
 ئه درێ ، وه ئه وهی چاوی پێ پۆشنا بیت تام و
 چیژی لی بکهن هه موو شتیکیان پێ ئه درێ .

۳۳. کۆشکه چه ند نهۆمه کان: کۆشکه کان نهۆم
 نهۆم و له سه ر یه ک بونیاد نراون، به شیوه یه ک که
 ته نها خودا ده زانی ت چه ند جوان و به رزن ، خوای
 گه وره ده فه رمو ویت ﴿لَهُمْ عَرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عَرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (سورة الزمر: ۲۰)

واته: له به هه شتدا ژووری به رزی پازاوه یان
 بۆ هه یه ، له سه رووشیا نه وه ژووری تر
 دروستکرا وه ، له ژێر ئه و ژووران هه یشه وه جوگه له
 ئاو ئه پوات .

ئهمهش به لگهیه له سه ره ئه وهی که خانووهکانی به ههشت له چه ن دین نهومی بهرز پیکهاتوون، ورده کارییهکانی ئه و بنیاتنا ههش ته نها له زانیاری خودای گه وره دایه.

۳۴. تهخت و رایه خه کان: له سه ره تهختگه لیک

پال دده نه وه که ناو پۆشه که ی له هه ریری ئه ستوره (ئهی ده بیته پووی دهره وهی چۆن بیته؟!). فره شه کان راخراون و سه رینه کان به ریز دانراون تا به و په ری هه سانه وه وه سه یری نیعمه ته کان بکه ن.

خوا ی گه وره ده فه رموی: ﴿مُتَكِينٍ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ

إِسْتَبْرَقٍ﴾ (سورة الرحمن : ۵۴)

۳۵. قاپ و قاچاخ: خزمه تکاران به قاپی زیڕ و

زیو له ده وریان ده گه پین ، خوار د نه وه کانیش به و ئه ندازه یه تی ده کرین که بر وادار هه زی لیه تی.

خوای گه وره دهفه رموی : ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَقْدِيرًا ﴿١٦﴾﴾ (سورة الإنسان)

٣٦. میوه هه میشه ییه کان: ئه گهر پرسیار

له باره ی به روبووم و میوه کانی به ههشت بکهیت،

ئه و خودای گه وره دهفه رموئیت: ﴿وَفِكَهَةٌ كَثِيرَةٌ ﴿٣٢﴾

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾﴾ (الواقعة)، واته: میوه یه کی زورو

بیشومار، نه کوتایان دی و نه قه دهغه ده کرین.

به و مانایه ی که هه رگیز میوه له ئه هلی

به ههشت نا بریت و هیچ ریگری کیش نییه له

خواردنیان، وهک دپک یان به رزی لقه کان و

هاوشیوه کانیان.

٣٧. میوه ی نزیک: ئه م میوانه تایبه تمه ندیه کی

سهیر له خو ده گرن، ئه ویش ئه وه یه که هه ر کاتیك

ئاره زوویان بکهیت، خویان بۆت نزیک ده بنه وه.
 خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ (الحاقة: ۲۳) واته: بهروبووم و میوه کانی نزیکن.

واتای ئه مه ئه وهیه: میوه که خوی بۆت نزیک
 ده بیته وه تا لیی بخویت، بی ئه وهی ئه رکی
 سه رکه وتن به سه ر داره که دا بکیشیت بۆ ئه وهی
 ده ست پیی بگات.

۳۸. کۆری یادگارییه کان: برواداران له سه ر
 ته خته کان به رامبه ر یه ک داده نیشن. خودای گه وره
 ده فهرموویت ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الصفات: ۴۴)

و باسی دونیای رابردوو و ئه و ناخۆشیانه ده که ن
 که خودا لیی رزگار کردن.

۳۹. زمانی پاک: له وی هیچ قسه یه کی

پرو و پووچ، جنیو و ناخۆش نابیسیتیت؛ ته نها قسه ی
جوان و سه لام نه بیئت. وه ک خودای گه و ره
ده فهرموویت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۖ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا
سَلَامًا﴾ (الواقعة)

۴۰. دلی ساف: خودای گه و ره هه رچی کینه و

رقه له دلی بر واداران ده رده هیئیت و وه ک برا ده بن.
وه ک خودای گه و ره ده فهرموویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي
صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّٰ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الحجر)

۴۱. هاوسه رانی به هه شت (حۆرییه کان): وه ک

یاقوت و مه رجان جوانن؛ چاوگه ش و سپی پیستن.

پاکن له هه موو جوړه پیسییه کی جهسته یی و
 دهروونی. هه میشه گهنج و لیو به خهندن و تهنها
 سهیری هاوسه رهکانی خویان دهکن. نه گهر
 یه کیکیان سهیری زهوی بکات، نیوان ئاسمان و
 زهوی پر دهکات له پوناکی و بونی خوښ.

خوای گه وره له م چهند ئایه ته باسیان دهکا

﴿كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ ٥٨ الرحمن: ٥٨

﴿كَانَهُنَّ بَيْضٌ مَّكَنُونٌ﴾ ٤٩ الصافات: ٤٩

﴿وَزَوَّجْنَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ ٥٤ الدخان: ٥٤

﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً﴾ ٣٥ ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ ٣٦ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ ٣٧ الواقعة

٤٢. پاكو خاوينی هه میشه یی: جهسته ی خه لکی

به ههشت هه میشه خاوینه و تف ناکهن ، چلمیان نی
یه و میز و پیسی ناکهن و هیچ جوړه
نه خوشییه کیان نیه و نابیت. رواه البخاری.

٤٣. خزمه تکارانی به ههشت: خودای گه و ره

ده فهرموویت: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مَّثُورًا﴾ [الإنسان: ١٩]، واته: خزمه تکارانیک به
ده وریاندا ده گهرین که هه میشه به گهنجی
ده میننه وه، ئه گهر بیانینیت وات ده زانی مروارییه کی
په رشوبلاون.

مه به ست ئه وه یه ئه م خزمه تکارانه ، ته مه نیان
ناگوریت و پیر نابن، به لکو له سه ر یه ک حاله تی
گهنجی و جوانی ده میننه وه. ئه رکی ئه مانه

خزمه تکردنی ئه هلی به ههشت و جیبه جیکردنی
داواکارییه کانیانه. خودای گه وره له م ئایه ته
پیرۆزه دا شو به اندوونی به "مرواری"; ئه مهش
به هوی جوانیی روخسار و گه شانه وه یانه وه یه.

٤٤. کانییه کانی به ههشت: کانی "سه لسه بیل"،

"کافور" و "ته سنیم"; هه ر یه که یان تام و چیژیکی
تایبه تی هه یه که له کۆشکه کاندای به ئاره زووی
بروادر ده فوارین (هه لده قولیت) وه ک له م ئایه تانه دا

هاتووه: ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا﴾ الإنسان: ١٨

﴿إِنَّ الْأَبْتَرَّ يُشْرَبُ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِزَاجُهَا كَأُورًا﴾

﴿٥﴾ الإنسان: ٥

﴿وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يُشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

المطففين: ٢٧ - ٢٨

٤٥. نه بوونی خه‌و: له به ههشت خه‌و نییه،

چونکه ماندووبوون نییه. خه‌و برای مردنه، له به ههشتیشدا نه مردن ههیه و نه خه‌و. رواه الطبرانی فی الأوسط بسند صحیح.

٤٦. رووباره نه براوه‌کان: رووباری ئاوی ساف،

شیری بی گوړان، شه‌رابی له زه‌تبه‌خش و هه‌نگوینی پالفته‌گراو. ئهم رووبارانه له ژیر کۆشکه‌کاندا ده‌رۆن بی ئه‌وه‌ی پیو‌یستیان به جوگه و هه‌لکه‌ندن بیت. ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ محمد: ١٥

٤٧. بازاری بههشت: هه موو هه یینییه ک

بازاریک هه یه؛ کاتیکی برواداران لیی ده گه رینه وه،
هینده جوانتر و گه شاوهر بوون، خیزانه کانیان
سه رسام ده بن به جوانییه که یان.

٤٨. پیشوازی فریشته کان: فریشته کان له کاتی

چوونه ژووره وهی برواداران بو بههشت به گه رمی
به خیرهاتنیان ده کهن، هه روه ها له ناو ماله کانیاندا
سه ردانیان ده کهن و سلاویان لی ده کهن.

خودای گه وره دهفه رموویت: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَىٰ الَّذِي ﴿٢٤﴾

[الرعد]، واته: فریشته کانیش له هه موو ده رگا کانه وه

ده پوون بو لایان و سه ردانیان ده کهن بو پیروزیایی

چه‌نده جوانه ئەو دیداره‌ی که تییدا
فریشته‌کانی خودا دەبینیت دینه لات و سلاوت لی
دەکه‌ن و پیروزیایی ئەم سەرکه‌وتنه گەوره‌یه‌ت لی
دەکه‌ن؛ به راستی هه‌ستیکی زۆر مه‌زنه، داواکارین
له خودای گه‌وره له فەزل و که‌ره‌می خۆی
بێه‌شمان نه‌کات.

٤٩. لوتکه ی نیعمه ته کان: گه وره ترین خوښی

و به خشش له به هه شتدا، بینینی خودای گه وره و
بالاده سته؛ هه موو خوشیه کانی تری به هه شت
له چاو ئه م نیعمه ته دا بایه خیک ئه وتویان نامینیت.

خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ

رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ [القيامة: ٢٢-٢٣]. واته: له و پوژده هه ندیک

ده موچاو گه شاوه و پرشنگدارن، ته ماشای
په روه ردگاری خویان ده که ن.

له فهرمووده شدا هاتووه: کاتیک ئه هلی

به هه شت ده چنه ناو به هه شته وه، بانگه ریک بانگ
ده کات: ئه ی ئه هلی به هه شت! خودا به لاینیکی پیداون
و ئیستا دهیه ویت بو تان جیه جی بکات.

ئه وانیش ده لاین: ئه و به لینه چیه؟

ئایا پروومه تمانی سپی نه کرد؟
 ئایا ته رازوی چاکه کانمانی قورس نه کرد؟
 ئایا نه یبردینه به ههشت و له ئاگری دۆزهخ
 ڕزگاری نه کردین؟

پاشان په رده لاده بریت و ته ماشای (په روه ردگار)
 ده کهن؛ سویند به خودا، هیچ شتیکیان پی
 نه به خشراوه که خوشه ویستر و دلخوشکه رتر بیت
 له لایان وهک له ته ماشا کردنی په روه ردگار. (رواه
 مسلم).

بیگومان بر وادار هه ر کاتیک بیر له م ساته
 بکاته وه، ئه و دلی پر ده بیت له شهوق و په روشی
 بو بینینی خودای به خشنده و میهره بان

۵۰. رَه زامه ندیی هه می شه یی: یه کیکی تر له

مه زنترین خو شی و به خششه کانی به هه شت،
به ده سته یانی ره زامه ندیی خودایه.

له فه رمووده ی (بوخاری و موسلیم) دا هاتووه:
خودای گه وره به ئه هلی به هه شت ده فه رمویت: ئه ی
ئه هلی به هه شت!

ئه وانیش ده لئین: لَبَّيْكَ (وا هاتین به دهم بانگه که ته وه)
په روه ردگارمان و فه رمانت له سه ر سه ر و چاومان.
خودا ده فه رمویت: ئایا رازین؟

ئه وانیش ده لئین: چۆن رازی نابین له کاتی کدا شتیکت
پی به خشیووین که به هیچ کام له دروستکراوه کانی
ترت نه به خشیوه.

خودا دهفه رمویت: من شتیکی گه وره تر و بالاترتان
پی ده به خشم له وه.

دهلین: پهروه ردگارمان! چی له وه بالاتر و باشته؟
خودا دهفه رمویت: په زامه ندیی خۆمتان به سه ردا
ده پێژم و ئیتر له مه و دوا هه رگیز لیتان تو په نابم.

ئەو كرده وانهى دهتگه يه نن

به بهه شت

أَعْمَالُ تُوَصِّلُكَ لِلْجَنَّةِ

١. ته وحید و یه کخوابه رستی: ئه مه گه وره ترین و

سه ره کیتترین ریگایه بو به هه شت ؛ چونکه
 هاوبه شدانان (شیرک) به ره سستیکی ئه به دی و
 هه می شه یه له به ردهم به هه شتدا، وهک خودای
 گه وره دهفه رمویت: ﴿إِنَّهُ، مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 الْجَنَّةَ﴾ (المائدة : ٧٢) . واته: هه ره که سیک شه ریک بو
 خوی گه وره بریار بدات ئه وه خوی گه وره
 به هه شتی له سه ره حه رام دهکات.

رهنگه بلییت: "سو پاس بو خودا من موسلمانم"، به لام
 نازیزم، ئاگادار به! رهنگه مرووف به بی ئه وهی هه سستی
 پی بکات بکه ویته ناو شیرکه وه؛ وهک ریایی، یان
 سویند خواردن به غیره ی خودا، یان په نابردن بو

جادووگەر و فالگروههکان، و گالتهکردن به
بنه ماکانی ئایین. ئه مانه هه ندیکیان شیرکی گه وره و
هه ندیکیان بچووکن، بۆیه پیویسته ته وحید بناسین
تا باوه پیمان به پاکی بمینیتتهوه.

۲. پارێزگاری له نویژه کان: نویژ دواى ته وحید

و یه کخوایه رستی گرنگترین مژده ی به هه شته. له
قورئاندا دهیان ئایهت جهخت له سه ر ئه م په یوه ندییه
رۆحییه ده که نه وه. یه کیک له ده رگاکانی به هه شت
ناوی "ده رگای نویژه". زۆر جیی داخه که ده بینین
هه ندیک که س که مته رخه من یان به یه کجاری وازیان
لی هیناوه، له کاتی کدا نویژ کلیلی به هه شته.

۳. چاکه کردن له گه‌ل دایک و باوک: ئه مه له

گه‌وره‌ترین کاره‌کانه لای خودا، هه‌ر بۆیه‌ش له قورئاندا راسته‌وخۆ دواى فهرمانى په‌رستنى خۆى، فهرمانى به چاکه‌کارى له‌گه‌ل ئه‌وان کردوو‌ه وه‌ک فهرموویه‌تى : ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (الإسراء : ۲۳)

دایک و باوک ده‌روازه‌ی ناوه‌پاستى به‌هه‌شتن؛ بۆیه هه‌ول بده ئه‌م ده‌رگایه به‌ پرووى خۆتدا دانه‌خه‌یت و به چاکه‌کردن له‌گه‌لیاندا، په‌زامه‌ندى خودا به‌ده‌ست به‌یئیت.

۴. به‌خشین و چاکه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکیدا:

مژده بۆ ئه‌و به‌خشدانه‌ی له‌ پیناو خودادا له‌ مال و

سامانیان ده به خشن. ئه مانه ئه و که سانه ن که تیگه یشتون چۆن سوود له سه رمایه که یان ده بینن و به شیکی بو قیامه تیان پاشکه وت ده که ن. جیی سه ر سو پرمانه که سیك خاوه نی سه روه تیکی زۆر بیّت و ره زیلی بکات، له کاتی کدا ده زانیّت دوا ی مردنی هه مووی بو میراتگره کانی ده مینیّته وه، که ره نگه ئه وان بیریشیان نه یه ت خیریکی بو بکه ن!

۵. پۆژوو گرتن: ئه و په رستشه جوانه ی که

مروّف له ئاگری دۆزه خ دوور ده خاته وه. پیغه مبه ر صلی اللّٰه علیہ وسلم ده فه رمویّت: " مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَاعَدَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا " رواه البخاري "واته : هه رکه سیك ته نها یه ک پۆژ له پیناو خودا دا به پۆژوو بیّت، خودا هه فتا سا ل له ئاگر دووری ده خاته وه."

تینویتی و ماندویتی پۆژوو دهروات، تهها
پاداشته که ی دهمینته وه و پۆژووگران له دهروازه ی
"رهییان" وه به شکۆوه دهچنه ژووره وه.

٦. ته قوای خوا: ته قوا واته جیبه جیکردنی
فه رمانه کانی خودای گه وره و دوورکه وتنه وه له
قه دهغه کراوه کانی.

قورئان پره له و مژدانه ی که ده لێ به ههشت تهها
بۆ پارێزکاران و "موتته قین" ئاماده کراوه.

٧. شه ونوێژ و بلاو کردنه وه ی سه لام و خواردن

دان به خه لکی: له به ههشتدا ژوورگه لیکێ شه فاف
و پووناک هه ن، خودا بۆ ئه و که سانه ی ئاماده
کردوه که خواردن ده به خشن، سه لام و ئاشتی
بلاو ده که نه وه، و له درهنگانی شه ودا کاتیک خه لکی

خه وتوون، ئه وان هه لدهسن شه ونویژ ده کهن و
دوعا و نزا ده کهن.

۸. رهوشته به رزی: زۆرتترین شتی که خه لکی

ده باته به هه شته وه بریتی یه له ته قوای خوا و
رهوشته جوانیی، وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ
فه رموویه تی: " أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ
وَحُسْنُ الْخُلُقِ " رواه الترمذی بسند حسن.

زانایان ده لێن: ته قوا بو ریکخستنی په یوهندی
نیوان تو و خودایه، رهوشته جوانیش بو ریکخستنی
په یوهندی نیوان تو و خه لکییه. رهوشته جوان
هه موو وته و کرده وهیه کی شیرین ده گریته وه که
له گه ل ده و روبه رتدا هه ته.

۹. هاورپی چاک: مروڤ له سه ر پیباز و ئایینی

هاورپیکه یه تی. وه کو پیغه مبه ری خوا صلوات الله علیه فه رموویه تی:

"الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ؛ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَن يَخَالِلُ" رواه

الترمذي بسند صحيح. هاورپی چاک وهک رینیشاندهریکه

به ره و به هه شت. چه ندین که س هه بوون که ته نها

به هو ی دانیشتن له گه ل که سانی خواناس، رپگه ی

راستیان دۆزیوه ته وه و ژیانیان گۆراوه.

۱۰. گه ران به دوای زانستدا: زانستی شه رعی

چرایه که رپگه ت بو ڤوشن ده کاته وه تا بزانیته خودا

چی پی خو شه و له چی تووره ده بیته. هه رکه سییک

هه نگاو یکه بنیته بو فیروونی زانستی شه رعی، خودا

رپگای به هه شتی بو ئاسان ده کات، وه کو پیغه مبه ری

خوایه ئه به دی: "مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ" رواه مسلم.

١١. دلیکی بیگهرد (قلب سلیم): پوژی قیامهت

نه مال سوودی ههیه و نه مندال، تهنها "دلیکی پاک و سهلیم" نه بیته، ههه وهکو خوی گهوره دهفه رموی: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (٨٨) إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ يَغْفِرْ لِيهِ سَلِيمٌ ﴿٨٩﴾ (الشعراء: ٨٩) دلی سهلیم ئه وه دلهیه که له رِق و کینه و هه سوودی و گومانه خراپه کان پاک بووه ته وه.

١٢. نه به ستنه وهی دل به دنیا وه: دنیا وهک

کاتژمی ریکی کورت وایه، عاقل ئه وه که سهیه که دلی

به قیامه ته وه ده به ستیّت. پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم سه باره ت به دنیا ده فه رمویّت: "مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِبْصَعَهُ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ" رواه مسلم.

واته : دونیا له چاو قیامه تدا وهک ئه وه وایه یه کیکتان په نجه ی بخاته ناو ده ریاوه، با سه یر بکات چی به په نجه که یه وه ده گه ڕیته وه؟! "ئهو دلۆپه ئاوه ی به په نجه ته وه یه دونیا یه، و ده ریا که ش قیامه ته.

بۆیه هه ر که سیک دلی به یادی قیامه ت پر بکات و به چاویکی که م سه یری دنیا بکات، ئه وه له سه ر خیریکی زۆره بو ئه م مه به سه ته ش پیویسته تیڤرمان له و ئایه ت و فه رموودانه بکات که وا ده که ن دنیا له چاوتدا بچووک ببیته وه و شهوق و ئاره زووت بو قیامه ت زیاد بکات، هه موو ئه مانه ش بو ئه وه یه

ئامادهکاری بو دواپۆژ بکهیت و کار بو ژیانیکی
نه مری ئه بهدی له بههشتدا بکهیت.

له کۆتاییدا... له پهروهردگار داواکارین
هه موومان له جهنناتی نه عیمدا کۆبکاتهوه، له گهڵ
پیغه مبهران و راستگۆیان و شه هیدان و پیاوچاکان.

له بلاوکراوهکانی
مالپه پری بههشت و وهلامهکان

ba8.org walamakan.com

ئیره سکان بکه

خەلاتەكانى ئەم پرۆژەيە لە لايەن

(ناوەندی تیشك) ھوھ بۆ چاپ و بلاوکردنەوھ
دایین كراوھ .

سەرچەم كۆتیبەكانى ئىمەش لە لايەن ناوەندی
تیشكەوھ چاپ دەكریٲ و دەست دەكەوٲت.

ناونیشان

سلیمانی - بازارى ئاوباریك - نھۆمى یەكەم
دوكانى ژمارە ٦٩-٧٠

گەياندن ھەيە بۆ سەرچەم شارەكان

٠٧٧٠١٤٣٢١١٣